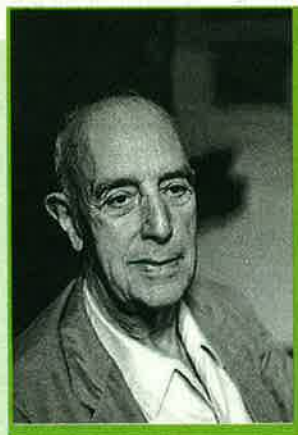

La tria per Andreu Loncà

FEIXISTA

Mati plujós a la universitat de Lleida. L'aula Màrius Torres organitza en dissabte una jornada sobre dona, literatura i ensenyament. El públic està format sociològicament, en gran part, per dones. A fora, el dia és gris i humit. Entre els ponents, el professor Jordi Làrios, ara a la Queen University de Londres, enraona a mig to, sense Power Point, desgranant a poc a poc amb convenciment i seducció la seua exposició sobre les dones en Llorenç Villalonga, novel·lista mallorquí, autor de dues novel·les magnes "Mort de dama" i "Bearn i la sala de les nines", que Joan Sales edità a Catalunya. El professor Làrios proposa una "lectura desobedient". Sense dubtar gaire comença a llegir la seua ponència on indica que Llorenç Villalonga fou un feixista que s'afilià a la Falange en 1936, a ciutat de Mallorca. És veritat que passà molta por i que si ha-

gués pres una altra opció la seua vida hagués perillat però el fet és que s'hi afilià. Escrigué un "Diario de guerra" des de 1936 a 1939, que fou publicat en 1997. Els fragments que llegeix ens mostren un feixista seguidor de Franco sense matisos ni contemplacions, amb un menyspreu pels altres que causa estupor. És sabut que l'illa de Mallorca quedà en mans dels franquistes; que la repressió que s'hi practicà fou tremenda i horrorosa. Llorenç Villalonga fou franquista sense compunció. El maquillatge que li endossaren en un pròleg a l'edició catalana de "Bearn" per situar-lo dins l'òrbita de la literatura catalana és un procés de cosmètica certament enlluernador. Després d'aquell pròleg Villalonga aparegué com un defensor de la cultura catalana a Mallorca. Fou presentat com un "liberal".

ESCRITORS.

Imatge del novel·lista mallorquí Llorenç Villalonga.

Quant a les seues dones, començant per Aïna Cohen i seguint per Lily o la Maria Antònia, de Bearn, són personatges presentats com a estúpids, beneïts. Aïna Cohen, dona d'inclinació sexual incerta, jueva, catalanista i poetessa, el personatge central de "Mort de dama" és un exemple clar d'antisemitisme feroç,

d'antifeminisme bel·ligerant, de catalanofòbia sarcàstica per part del seu autor, amb la seua característica pulsio autoritària del feixisme. A "La gran batuda" el personatge femení presenta certs caràcters atribuïts a les masses: indolència, estupidesa, ganduleria, ignorància. Làrios hi ressegueix la influència de Spengler (el de la decadència d'occident) i d'Ortega, "La rebelión de la masas". Tot plegat em sembla una veritat enlluernadora. Com un cop de maça directe al cervell.